

τού δ... Μεφιστοφελής, δό όποιος δύναται να κρούσσει τούς δυνατούς, διότι μάντη μόνον μέν καχησμούς! Οσες φορές δύναται τὸν ἔρωτας τὸν πράγματα γένησε Φάνος, μάντης τοῦ πράγματος πήρε καὶ ἐτοῦ καθησυχάζει ἡ ἔξεργασία τοῦ συνείδητος τῆς φιλολογίκης συντεριάς..."

Σὲ μάτ' ἀτταντίδεις αὐτὲς ἔκλεσαν καὶ τὸν Πλάτωνα καὶ τὸν ἔρωτας πάσι τὴν τάπερα του, καὶ ὁ φιλόσοφος ἀπάντησε:

— Οὔτις οὐδενὶς τὸν ἔρωτας τέλος τάπτων: ἐφιπταὶ οὐ Σουφῆς ζάνων τὴν ὑπόνοιήν του.

Οὐ φιλόσοφος δέν ἀπαντᾷ καὶ οὐ Σουφῆς μωμοποιεῖται:

Μάτης τὸν ἔπαρδιδύτητος, κύριε Πλάτων...

* * *

Φαινεταί διτι, την ἐποχή ἔκεινοι, οὗ μόνον τὰ τραπεζάρια τοῦ Σουφῆς θανατίνοτο, ἀλλὰ καὶ οἱ σκύλοι τοῦ ἀνταντίνοτο.

«Ημέραν τινα, γράψατε μάτι σύγχρονος ἐρμηνεὺς — δὸ Σουφῆς παρεκάλεσε τὸν κ. Ιων. Πολέμην νά πνευματίσῃ τὸν σκύλον του. Μόλις δύναται δὲ τὸ δάκτυλο τὸν σκύλον του, τὸ ζῶν ἀρχίσει να γανγίζει δυνατά. Ο Σουφῆς τὰ ἔχεισαθη.»

— Ακον δό, Γλαύκη, εἰπε στὸν Πολέμη, νά λέψουν ἡ φέσεταις μὲ τὸ σκύλον, γιατὶ μπορεῖ να λυσάσῃ καὶ να μοῦ φάν τὸ παιδία!».

Αλώδετο τώρα καὶ τὸ ἔξης ἀπροσδόκητο:

«Περιέργον εἰπε — γράψατε μιᾶς ἐφημερίδες τοῦ παλιοῦ αὐτοῦ καιροῦ — τὸ πόσις ἀπόκοι μῆσην τὸ μοσχὸν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φιλτάρου ποιητῷ. Οἱ πνευματίσουμενοι ποιηταὶ ἀκούποιν τὰ χέρια των ἐπὶ τῆς κούνιας καὶ ὡς τὸ θαύματος, ἡ κούνια ἀρχίσει νὰ ταλαντεύεται, ἡ δὲ μπεμπέκα πλοκομάται, ἐνώ οἱ ποιηταὶ καὶ λοιποὶ τοιωτοὶ θαυμάζονται τῷ θαύματι!».

Καὶ μία ἄγγειά :

“Ο ι. Γλαύκης Σουφῆς ἐνοικίας αὐτοῦ 50 δραχμῶν τὴν ἐπέρεα τὸ μαγικὸν τραπέζακον τὸ δύοις ὑποτίθεται στὴν εἰναις λημέρι τὸν πνευμάτων.

* * *

Γιὰ τὰ πειράματα αὐτά δὸ Σουφῆς ἔγραψε στὸ «Ρωμόβ. τοῦ ἐγκατοντάδες στίχους. Ο Φασούλης καὶ ὁ Περικλῆς — Ο καθένας νέτος σπεύστε, θυμωδοποίουσαν κάθε βδομάδα τὸν πνευματισμό. Ιδού μερικοὶ στίχοι. Ο Φασούλης δηρεταῖ στὸν Περικλῆ:

·Ελάτε νὰ καθήσομεν στὸ τραπέζακον ύγρω καὶ μὴ γελάτε πατελέδης, ἀλλεως θά σᾶς

καὶ ἀν δὲν ἡμιορέσσωμεν τὸν μάρσπιον νὰ

(εὐδόκεια)

τοῦ τὸ ἔξης τονδλασίον τὸν κλέπτην θά

(ἡξενθρωμένη).

·Τοιστά είστα, Περικλῆ, μὲ μοῦρο σάν

(κεκεμέζη)

καὶ ἐκάθησα φαμελικῶς τριγύρω στὸ τρα-

(πέτη,

ήτο δὲ ώσα, Περικλῆ, ως δώδεκα περίσσους,

ἀπόταν γιὰ τὸ κλέψυδρο ἥρωτον τὸν μαρ-

(σπιουν

καὶ ἐφρωτάκαν τῆς γειτονιᾶς ἀκούμενοι κο-

(κόροι)

καὶ εἶχε εὐκολιστήσαται ἡ ποι μικρὴ υιο κόση· ἀλλ᾽ αὐτὸς μόλις ἤγγιξε ἐπάνω στὸ τραπέζη ἐννόσσα τὰ χέρια μονι πως κάτι τὰ πιέσει, καὶ ἀμέως μοθθεῖ, Περικλῆ, ὡς εἴδος ἐκλαυσία καὶ τὸ τραπέζη πλοπαῖσε ὥστα ἐπιληφία, καὶ πότε ἐντά ποδὶ τοῦ ἐσήκωνε καὶ μόνον καὶ κάποτε τὰ τρία τῶν χριστῶν εὐθυμὸν καὶ χρόνον, καὶ πάταγος ἔγινετο καὶ βρόντος καὶ ἀντάρρος καὶ ἐμέτη τὸν ἐρωνάτας: «βρέ ποι τὴν πάτην κλασο;

Σὲ μια στηγανή οώσα οἱ Περικλέστοι λέει στὸ φύλο τοῦ Φασούλη:

— Αλήθεια δύναται, ἔγνεις καὶ σὸν γενετοφύλαδά καὶ θέλεις με τὰ μεγάτα νὰ σείσης τὴν Ἐλλάδα· καὶ ὅπως ὁ κόσμος θέβαιοι, σοῦ σάλεψαν ἡ βίδες καὶ εἰνε πλάνη μονάχα ἐκείνα δυοῖν εἰδεῖς;

Καὶ οἱ Φασούλης, μὲ Αλήθεια φιλοσοφία απαντᾷ:

— Τὸ πᾶν ἀπάτη, Περικλῆ, καὶ δὴ πράγμα κάνεις δὲν εἰνε ἄλλο εἰποτε ἡ προϊόν τῆς πλάνης.

Σὲ ἄλλο φύλο δὸ Σουφῆς προσπαθεῖ να ἵνωταισι τὸν τόπο πρωτογόνο θεόδ. Δημητράνη καὶ βαρεῖ σιναγερό τὸν Πνευμάτων:

·Συναθρούσθητε Πνεύματα, καὶ ἀπὸ εμπρόδεις καὶ δὲν βοηθήσατε με να τὸν ἀποκομήσω.

·Ακούνται τὸ πρόσταγμα Σουφῆ τὸν ἀρχιμάγονο ποι ἔχει πρόσποτο λα-

γον καὶ γενεάδα τρα-

(γον!

·Υπνιοτέλει λοιπὸν τὸ απάρτιμο Θωδωρῆς καὶ διασονεδέει μαζέν τον σὲ ἀφθονούς στίχους.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Στὸ παρεκκλήσι τοῦ Οινέστιαντερο μέζοι τοῦ θαυμάτου τοῦ Γλαδιοτονού έγιναν ταφεὶ 1172 ἐπιφανεῖς ἀνδρεῖς τῆς Ἀγγλίας.

— Η ἀγρίδες τῆς Ν. Αφρικής είναι τόσο πολλές, ώστε ουν περνοῦν ἀπό τις σιδηροδρομικές γραμμές σταματοῦν τάπη τραβιναί.

— Τὰ σπίνα τῶν μεγάλων κάλεσαν τῆς Ιανονίας είναι παρούσαντα τέτοιο τρόπο, ώστε νὰ μην ἕπαρχη στην Καρδίαση.

— Οι δρηστοὶ Ρόσποντα τοῦ παταίου καρδιοῦ δὲν ἔγοργαν ποτὲ πειθαρέματα.

— Τὸ φύλι είνε ἄγνωστο μεταξὺ τῶν Εσαΐωντων καὶ τῶν κατοίκων τῆς Νέας Ζηλανδίας.

— Η πάλη ποτὲ περίμητρα μεταξὺ τῶν Αδελίνα Πάττι έπραγματίσθησε πάλαι στὴν Κούβα, ὅπου ήταν δεκατεσσάρων ἑταῖρων.

— Τὸ μόνο μέρος ὃποιον δὲν γνωίζει ποτὲ είναι η Κούβα.

— Τὸ στηριθμένω φαγητό τῶν Ισπανῶν στρατιωτῶν ήταν ἀλλοτε φρουροί, λάδι καὶ σοδόρο.

— Η πληρῆς θαυμὴ δὲν τρώνε ποτὲ φρουράς γιατρεύονται πανούσια τριπλάσια.

— Τὸ πεπόνι ποτὲ γνωστά καὶ σπόντος Ελλήνων καὶ σπόντος Ρωμαίων τῆς Αγγλίας ή ήχω μετρεῖ νὰ ἐπαναλάβῃ καθαρότατα μά φράση ἀπό 21 στίχους.

— Τὸ νοῦτο κρέας ἔχει τὴν ίδιοτηταν τὸν ἀπορρόφα τὴν πικοτίνη ἀπὸ τὸν κατνό.

— Οι ἀλέργατες, οὐδὲν ἐνοχλούντες ἀπὸ τὶς μύγες, κόδουν μὲ τὴν προσθοκίδια τοὺς κλαδοὺς ἀπὸ τὸ δέντρο καὶ τὶς διώνυσον.

— «Ἐνας μαρτρός τοῦ Λονδίνου βρέθηνει ὅτι δύοις ἀνεξαρτεῖσιοι ποτέ παραγόντες πάροινται απὸ καρδιάκα ποτέ.

— Τὸ νεού μὲν ποτὲ τὸν διαλισσόντα τῆς γῆς πεφέρει διὸν ἐπατομηψία τόνονται καθαροῦ μοτισμοῦ.

— Γιὰ νὰ χρειάσῃ τὸ κρέας τοῦ Ινδίου ποτὲ παταύνται διανομή ποτέ.

— Γιὰ τὰ κοτόπουλα χρειάζονται πεσοφερές θρησκευτικοὶ ποτὲ καὶ τὰ πατίνια τεσσεραίς θρησκευτικοὶ ποτὲ.

— Οοί τρέψονται μόνο μὲ φρουρὶ καὶ μὲ γάλα ἔχουν ποτέ πανούσαται τὰ ποτέ της γαλακτοφάρματος.

— Οοί τρέψονται μόνο μὲ γάλα παλαιοφάρματος τοῦ Λονδίνου ποτὲ πανούσαται τὸν ποτέ της γάλακτος τοῦ Λονδίνου τοῦ πατέρα.

— Τὰ ντονέται μόνο μὲ γάλα ποτέ πανούσαται τὸν ποτέ της γάλακτος τοῦ Λονδίνου τοῦ πατέρα.

— Τὸ ποτό ταχυδρομεῖ τῆς Γαλλίας συνεπτήθη στὸ 1462, τῆς Αγγλίας στὸ 1581 καὶ τῆς Αμερικῆς στὸ 1710.

— Αν θέλετε νὰ γαλακτώσετε καλά τὰ παποτίσια σας, τορίψατε τὰ μὲ φλούδα ποτοκαλλιοῦ καὶ ὅπαν στεγνώσατο βουνοτοίστα τὰ μὲ μια πιπλακή βροτόσα.

— Ατ' δῆλο τὸ ἀνθη ἔχειν ποτὲ διατηρεῖται περισσότερο, κομψὸς να μαραθῆ, ἀρρώ κοτετε τὸ πατόνιον του, εἰνε τὸ χρονοθέμενο.

— Ο ἔθνος ἱνας τὸν Κινέζον είναι τόπο μεγάλος, ὥστε γιὰ νὰ φαλή χρειάζεται μισή διῆμα.

— Οι κάποιοι τοῦ Λονδίνου ερῶνται κάποια βιομάδα 9.000.000 στρειδιά.

— Μια δική βιοτόνος ισοδιναμεῖ κατὰ τὴν θρεπτικὴ δύναμη μὲ πέντε δικέδες κορέστος, μὲ ἑννημέρας γιουμάδων καὶ μὲ διδούες διάδες γάλατος.

— Σε πολλές μέρη τῆς Νορμανδίας ἀλλοτε ἀντι νομισμάτων πετεχεῖστο πατάρι.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ